

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Dissertatio Philologica De Sepultura Josephi Patriarchae

**Carpzov, Johann Benedict
Ibbeken, Rudolph**

Lipsiae, 1697

§. XI

urn:nbn:de:bsz:31-10271

מתוס וויליכום להקבר שמה ושלאה נאמר עליהם בחיהם
לא עליהם במויתכם וככאו וויטנא את הארץ כי הם
בחיהם במחباتם ותשוקתם וזה עולים שטחן המור
ולכן במיתתם גופכם שהוו תשמי קרושה לא הו
מיטמאין את הארץ: *Jam de hac altera hominum classe locutus
est R. Elieser, cum dixit: In vita vestra non adscendistis, in morte demum
vestra venitis, ut polluatis terram meam. Nam de impiis seculi sui ver-
sum illum propheta dixit, qui benignos se exhibent in morte, non autem
in vita sua. Ceterum jam olim Rabbini nostri dixerunt, non posse quem
facere ex heterogeneis clitellis asino suo, posse autem facere ex iis ami-
culum ferale mortuo. Quo ipso docuerunt, quod mortuus liber sit ab
obligatione preceptorum, immo asinus vivus magis ad ea sit adstrictus,
quam homo mortuus. Adeoque nihil prodest homini bonum opus,
quod in morte præstat, si in vita sua ejusmodi bonis operibus non in-
claruit. Manifestum ergo est, Patres illos sanctissimos, quia in vita
sua mundi, & sancti, Deoque uniti fuerunt, atque ardentissime in
terra sancta sepeliri desiderarunt, rectissime omnino fecisse, quando
mandarunt, ut se post mortem suam transferrent in terram sanctam
ad impetrandam ibi sepulturam. Neque de iis dictum est: In vita
vestra non adscendistis; in morte venitis & polluitis terram meam.
Nam vivi cogitationibus & desideriis suis utique adscenderunt eò in-
desinenter, unde eorum demortuorum corpora, que ministeria sancti-
tatis fuere, non polluerunt terram sanctam. Huc usque R. Abarba-*
nel.

¶ XI. Abarbanelis discipulus dicam, an æmulus ? nostro seculo
celeberrimus, R. Menasse ben Israel lib. II. de Resur. Mort. c. II. p.
147. ab hac sententia recedit, & eodem autore (quem alibi aliter
sentire, suprà monuimus) totam hanc doctrinam **గָדוֹל הַמְתִים**
revolutione mortuorum allegoricè accipiendam observat. Atquo
hinc Cap. seq. III. p. 151. ad questionem de Patriarcharum desiderio
& mandato delatus, R. Elieseris quidem & R. Josuæ ben Levi verba,
è Rabbos adducit, sed aliter, quam in loco à nobis excerpto Abarbanel,
explicat, nempe de prioritatis privilegio, quo gaudeant in
Palæstina sepulti; idque verbis Magistrorum ex Bereschith Rabba con-
firmat:
אמרו רכובתנו שני דבירם כשם ר' חלבו למה האבות:
מחבבים קכורות ארץ ישראל שמי הארץ ישראלי חיים
החללה

רחלורה לימות המשיח ואובלין שנות חמשית Magistris nostri duo arguments adserunt nomine R. Helbo, quare Patriarche volunt interea sancta sepeliri, quoniam defuncti terre sanctae primo reviviscent tempore Messie, & annis Messie fruuntur. Hec dum perpendo, facile erediderim, Rabbinos eis vera antiquorum Cabala aliquid de Sanctis cum Christo nostro resurrecturis (quod & factum memorat historia Evangelica, Matth. XXVII, 52, 53.) inaudivisse, sed male ad Utopicum suum Meliam nunquam adventurum applicuisse. Josephum certe nostrum resurrexisse cum Iesu, B. Danhauerus ex hoc ejus desiderio colligit, apud Bebelium Diff. de his Mortuis §. XXI. p. 18. Interea quid in his & reliquis, quae R. Menasse de hoc Patriarchali desiderio habet, superstitionis Judaicæ lateat, disculsum vide à Jo. Hoornbekio lib. IX de Convinc. & convert. Judais c. V. p. 558.

§. XII. Aliter adhuc de Josepho, cur corporis sui translationem mandarit? R. Isaac ben R. Samuel Adatbi in Dibre Schalom fol. CL. col. 3. כוון שזיה חומו של יוסף נקי מכל חטא ורא נזנץ מנוף העבירה יחוור למקום שחיצב שוזא עיר ארץ ישראל כי כמו כשהחיצב נשפט הויה החומר הזהר חזוא נקי מכל חלורה Quandoquidem materia Josephi fuit pura ab omni peccato, neque quicquam commodi transgressio ex corpore perecipit, ideo ad eum locum, e quo excisa est, redire debuit. Atqui is fuit pulvis terra Israelitice. Sicut ergo materia illa, cum inde exscinderetur, pura fuit sine rubigine: ita etiam pura sine rubigine eo redire debuit. Illustrat hoc Veterum Parabolæ è Rabbos Parische Beschallach fol. LXXXI. col. 2. אחר ר' לוי משפט לדח' לארכט שחכnis יונט במרות ננכסו הנקבים וגטלו החבירות והכלו להם ושתו איזו וכא בעל' חיין ומצא איזום טגןבו החבירות אחר להם שתויתם חיין והצווו החבירות למקותה קר משכם גנבו איזו של' יוסק אוו לפי קר אמר ליחם בבקשׁו משכם גנבוים איזו חי תחווו את עצמאותם לטכם: Dixit R. Levi Parabolam: Cuiam assimilatur hoc? Homini qui vinum suum in cella seposuit, quam sures ingressi dolium vini auferunt, indeque abeunt illud eobibunt. Venit autem possessor vini; eosque qui dolium vini sursum fuerant, deprebendit. Tum dixit illis: Ebibitis vinum, dolium resistiuit in locum suum. Similiter ex Sicensi furati sunt fratres Josephi hunc suum fratrem; itaque dixit ad eos: Quis vos, qui ex Si-
C chem